

Vlaanderen
is erfgoed

Beschermingsdossier

Voormalige directeurswoning Dassonville met tuin in Lendeledede

Monument

Agentschap
Onroerend
Erfgoed

Beschermingsdossier:

Voormalige directeurswoning Dassonville met tuin, Lendelede,
Izegemsestraat 3 - monument

INHOUDELIJK DOSSIER

Dossiernummer: 4.001/34025/101.1

Stefanie Gilté

Koen Himpe

11/03/2019

INHOUDSTAFEL

1.	Beschrijvend gedeelte	4
1.1.	Situering	4
1.2.	Historisch overzicht	5
1.3.	Beschrijving met inbegrip van de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken.....	6
1.3.1.	Ruimtelijke context	6
1.3.2.	Voormalige directeurswoning	6
1.3.3.	Voormalige olieslagerij.....	10
1.3.4.	Voormalig koetshuis	10
1.3.5.	Beschrijving tuin	10
1.3.6.	Tuinpaviljoen	11
1.3.7.	Serre	12
1.4.	Fysieke toestand van het onroerend goed	12
2.	Evaluerend gedeelte	12
2.1.	Evaluatie van de erfgoedwaarden	12
2.1.1.	Historische waarde	12
2.1.2.	Architecturale waarde	12
2.2.	Motivering van het type bescherming.....	14
2.3.	Motivering van de afbakening van de bescherming	14
2.4.	Juridische toestand.....	14
2.4.1.	Onroerend Erfgoed:	14
2.4.2.	Ruimtelijke Ordening:	14
3.	Beheersvisie	15
3.1.	Beheersdoelstellingen voor het beschermd onroerend goed	15
3.2.	Bijzondere voorschriften voor het beschermd onroerend goed.....	15
3.3.	Toelatingsplichtige handelingen voor het beschermd onroerend goed.....	15
4.	Bronnen	16
4.1.	Onuitgegeven bronnen.....	16
4.2.	Uitgegeven bronnen	16
5.	Bijlagen bij het inhoudelijk dossier	16
5.1.	Omgevingsplan	16
5.2.	Fotobijlage	17
5.3.	Documentatie	17

1. BESCHRIJVEND GEDEELTE

Dit dossier is een ad hoc beschermingsdossier.

1.1. Situering

De gemeente Lendelede is gelegen in het zuidoostelijke deel van de provincie West-Vlaanderen. De gemeente ligt in de driehoek van de steden Kortrijk, Roeselare en Waregem. Fysisch-geografisch maakt het grondgebied van de gemeente Lendelede deel uit van het Land van Roeselare-Kortrijk, waarbij de dorpskern centraal gelegen is op de zogenaamde "Rug van Lendelede" met oostelijke uitlopers naar het Hoogland van Hulste. De centrale heuvelrug vormt de waterscheidingslijn tussen het Leie- en het Mandelbekken.

Lendelede is een landbouw-, nijverheids- en woongemeente die na de fusieoperatie van 1 januari 1977 zelfstandig is gebleven. Naast het centrum met hoofdparochie Sint-Blasius bestaat de gemeente uit enkele gehuchten, waarvan één uitgegroeid is tot het kerkdorp Sint-Katharina, gelegen op het grensgebied van de gemeenten Lendelede, Kuurne en Heule (Kortrijk).

Ten noorden wordt de gemeente begrensd door Izegem en Ingelmunster, ten oosten door Hulste (Harelbeke), ten zuiden door Heule (Kortrijk) en Kuurne, en ten zuidwesten door Sint-Eloois-Winkel (Ledegem).

De site Dassonville is gelegen in de dorpskern met een centraal gelegen kerk en kerkplein. Het kerkplein vormt het kruispunt van verschillende wegen die in een waaiervorm het centrum verlaten. De site Dassonville is gelegen langs een drukke invalsweg die de dorpskern van Lendelede verbindt met de noordelijker gelegen Rijksweg. De straat kent een dalend verloop naar de Rijksweg toe. In het renteboek van 1784 wordt de straat omschreven als "straete commende van Iseghem voorby Cottjens molen naer Lendelede". Aangeduid op de Atlas der Buurtwegen (1847) als één geheel met de Groenstraat en vermeld als "Kotjestraet", beschreven als "chemin d' Iseghem à Lendelede". Rond 1850 vermeldt ook de Popp-kaart nog "Kotjesstraat", rond 1900 wordt de nieuw aangelegde steenweg "Iseghemstraat" genoemd, thans Izegemsestraat.

In 1840-1841 wordt de volledige straat geplaveid. In 1890 wordt een nieuwe steenweg voltooid, die vanaf Izegem over een stuk van de Rijksweg, de Izegemsestraat, het Dorpsplein en de Heulsestraat verder naar Sint-Katharina liep. Daarvoor wordt het tracé van de Izegemsestraat gedeeltelijk rechtgetrokken, aan de noordzijde wordt een nieuw straatdeel aangelegd dat een stuk van de huidige Rijksweg bevat. Een kaart uit 1876 beeldt een eerder voorstel voor de nieuwe steenweg af, waarbij het noordelijke tracé nog over de Groenstraat loopt. In 1966-1967 worden verbeteringswerken uitgevoerd, wanneer de kasseien worden vervangen door asfalt.

Op een kaart bij de tiendenregisters van de Sint-Maartensabdij uit Doornik (circa 1645) wordt de straat weergegeven met verspreide bebouwing aan weerszijden van de straat. In 1764-1765 worden nieuwe abelen aangeplant langsheen de belangrijkste invalswegen tot het dorp, de Izegemsestraat, de Heulsestraat en de Winkelsestraat. Op de Ferrariskaart (1770-1778) wordt langsheen de straat reeds een hoge mate van verspreide bebouwing weergegeven, veelal haaks op de straat (oost-west) georiënteerd. Ten noorden van de dorpskern ligt nog de oude baljuwwoning uit de tweede helft van de 18de eeuw. Aan de westzijde van de straat bevindt zich een hoeve binnen vierkante omwalling. In 1827-1828 wordt op initiatief van pastoor De Beir en burgemeester Wallays het rusthuis of "Huis van Barmhartigheid" opgericht, geopend in 1829.

Tegen het midden van de 19de eeuw is deze situatie weinig gewijzigd, zie de Atlas der Buurtwegen (1854).

1.2. Historisch overzicht

Op het huidige site stond oorspronkelijk een baljuwswoning. Deze statige herenwoning werd gebouwd voor baljuw Joannes Wallays in de tweede helft van de 18de eeuw.

In **1860** was deze site eigendom van notaris Deschietere uit Kuurne, die de woning laat opdelen in drie kleine huizen en ook een landgebouwtje omvormt tot woning. Later is de woning opnieuw als één geheel eigendom van notaris Wautier uit Lendeledede.

Omstreeks 1855 drijft Pieter of Petrus Dassonville handel in kolen en meststoffen. In **1857** wordt hij ook vermeld als handelaar in lijnwaad. Hij bewoonde het huis op het Dorpsplein (nummer 13A), zijn vrouw baatte er een winkel uit. In de jaren 1860 laat hij langs de Izegemsestraat een magazijn bouwen, dat in 1873 wordt uitgebreid met een cichorei-ast.

In **1871** bezit Pieter Dassonville reeds de percelen ten oosten langs de Izegemsestraat.¹ Hij laat een magazijn bouwen op perceel nummer 12 (huidige perceel woning). Het magazijn wordt circa **1873** door Dassonville uitgebreid met een aanpalende suikerdrogerij ten noorden.²

De zaak wordt overgenomen door zoon Alphons Dassonville. In 1897 vestigt hij zich in het oude baljuwshuis.

In **1894** laat Pieter Dassonville – Coucke de suikerdrogerij vergroten. Volgens het plan wordt een uitbouw ten westen gebouwd en wordt het magazijn ten zuiden geïncorporeerd.³ In **1898** doet Dassonville een aanvraag om een olieslagerij op te richten en er een stoomtuig en ketel te plaatsen. In **1899** wordt de suikerdrogerij omgevormd tot een stoomoliefabriek onder eigenaar koopman Dassonville – Talpe uit Lendeledede. In **1899** registreert het kadaster daarvoor een vergroting en omvorming van een chicoreiast tot stoomoliefabriek, met vermelding van het plaatsen van een stoommachine.⁴

De stoomoliefabriek groeide geleidelijk aan uit tot een bedrijf met aanzien. De stoomoliefabriek wordt in **1902** naar het westen toe uitgebreid waardoor het magazijn uit 1899 moet worden afgebroken.⁵ In **1911** wordt in de bedrijfsgebouwen een nieuwe grotere stoomketel geïnstalleerd. In **1912** neemt Dassonville als één van de eersten in België moderne wringerpersen in gebruik. Er wordt een nieuwe haakse vleugel opgetrokken met hogere schoorsteen.⁶

Alphons Dassonville – Talpe laat in **1914** een directeurswoning met kasteelallures bouwen tussen het huis met perceelnummer 8 g en de noordelijke vleugel van de stoomoliefabriek. De serre, in de noordwestelijke hoek van het perceel dateert ook uit die periode.⁷

Tijdens de Eerste Wereldoorlog wordt de productie noodgedwongen stilgelegd. Na de oorlog worden de activiteiten snel terug opgestart en daarvoor zelfs vijf Amerikaanse persen gekocht. Volgens het kadaster wordt in **1922** de oude baljuwswoning die zich nog tussen het Dorpsplein en de nieuwe directeurswoning bevond, afgebroken. Het gedeelte van de stoomoliefabriek dat aan de Izegemsestraat paalt, wordt voor een groot deel afgebroken om plaats te maken voor een nieuwe toegangspartij met centraal grasperk en rondwegen.⁸

De fabriek wordt gedeeltelijk herbouwd en voorzien van een hoger drijfkrachtvermogen.

¹ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1871, nr. 1.

² Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1873, nr. 2.

³ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1894, nr. 1.

⁴ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1899, nr. 5.

⁵ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1902, nr. 4.

⁶ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1912, nr. 4.

⁷ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1914, nr. 3.

⁸ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1922, nr. 4.

De stoomoliefabriek wordt in **1924** met enkele aparte volumes ten noorden uitgebreid, waar vroeger de lusttuin lag.⁹ In **1938** volgt nog een uitbreiding in opdracht van eigenaar Leon Dassonville.¹⁰

In **1941** wordt de productie opnieuw onderbroken. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is het landgoed het verblijf van Duitse officieren. Na de bevrijding wordt de productie terug opgestart. Vanaf 1945 bewoont zoon Leon Dassonville de site.

In **1954 en 1955** wordt de fabriek nog verder uitgebreid.¹¹ In **1976** volgt een verkoop en grenswijziging van de directeurswoning, de tuin en de fabriek.¹² Het oudste nog resterende gedeelte van de fabriek, langs de Izegemsestraat, wordt afgesplitst en wordt in het kadaster omschreven als een magazijn. In **1977** wordt het eigendom van nv De Clercq en Petre omgevormd tot een drankfabriek.¹³ In **1978** volgt nog een verkoop aan de huidige eigenaars, een grenswijziging en opdeling.¹⁴ In **1984** wordt de olieslagerij overgenomen door de firma Vandeputte. Eind 1996 wordt de productie stilgelegd. Tot voor de afbraak wordt het bedrijf aanzien als één van de typisch vroeg mechanische olieslagerijen van de streek. Uit de vlaszaden werd lijnolie geperst, dienstig voor verlichting, huishoudelijke en farmaceutische doeleinden.

In **1999** wordt een groot deel van de fabrieksgebouwen gesloopt en worden de machines uit de nog bestaande volumes verwijderd. De circa 30 meter hoge fabrieksschoorsteen die beeldbepalend was voor het dorpscentrum van Lendeledede verdwijnt eveneens. Op de plaats van de olieslagerij wordt de Parkresidentie Vijverzicht gebouwd.

Ondanks de sloop van een groot deel van de fabrieksgebouwen blijven enkele gebouwen een stille getuige van het industrieel verleden van deze site.

1.3. Beschrijving met inbegrip van de erfgoedelementen en erfgoedkenmerken

1.3.1. Ruimtelijke context

De voormalige directeurswoning Dassonville is gelegen in de dorpskern ten noorden van de kerk. De site Dassonville is toegankelijk vanaf de Izegemsestraat (officiële toegang) en vanaf het Dorpsplein (meest gebruikte toegang). De imposante woning is gelegen in een driedelige ommuurde tuin die zich uitstrekt enerzijds vanaf de A. Dassonvillelaan aan de westzijde van de directeurswoning en anderzijds aan de oostzijde (kant Izegemsestraat) en zuidzijde (kant Dorpsplein) van de directeurswoning.

1.3.2. Voormalige directeurswoning

De voormalige directeurswoning is gelegen in een driedelige ommuurde tuin. Aan de zijde van de Izegemsestraat is er een tuinmuur van rode baksteen met een sokkel van gebouchardeerde blokken blauwe hardsteen. De centrale geledingen zijn voorzien van ijzeren hekwerk. Centraal ijzeren toegangshek met monogrammen gevormd door de letters D en T, verwijzend naar de bouwheren, het echtpaar Dassonville-Talpe. Aan de zijde van het Dorpsplein is de site afgesloten door een gietijzeren hekwerk met speerpunten, op bakstenen sokkel en tussen bakstenen pijlers met bekroning van blauwe hardsteen. Aan de zijde van de A. Dassonvillelaan een tuinmuur geleed door pilasters.

Zowel aan de zijde van het Dorpsplein (zuidelijk tuindeel) als aan de zijde van de Izegemsestraat (oostelijk tuindeel) is de woning bereikbaar via rondwegen langs een centraal grasperk dat aan de oostzijde deels omhaagd en beboomd is en aan de zuidzijde

⁹ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1924, nr. 1.

¹⁰ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1938, nr. 9.

¹¹ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1954, nr. 6.

Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1955, nr. 4.

¹² Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1976, nr. 15.

¹³ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1977, nr. 1.

¹⁴ Kadasterarchief West-Vlaanderen, Lendeledede, Mutatieschetsen, 1978, nr. 3.

beboomd. Aan de westzijde ligt een tuindeel dat deels als siertuin en deels al nutstuin werd gebruikt. Hierbij, en tegen de noordelijke tuinmuur, sluiten een tuinpaviljoen en serre aan.

1.3.2.1. Beschrijving exterieur

De voormalige directeurswoning met kasteelallures werd gebouwd in de periode van 1910-1914. Het statige gebouw, in een eclectische stijl die aanleunt bij het neoclassicisme, is twee bouwlagen hoog en vier traveeën breed onder een mansardedak voorzien van een zinkbekleding met op de daknok twee dakspillen die als bliksemafleider dienen. De dakschilden zijn voorzien van zinken ruiten en korfbogige houten dakvensters met flankerende voluten. De gevels hebben een roodbakstenen gevelparement is kruisverband gemetseld. Onder de geprofileerde kroonlijst met houten klossen is er een geprofileerde waterlijst. Rondom de voormalige directeurswoning ligt een pad van gele cementtegels.

De oostgevel, kant Izegemsestraat, van vier traveeën breed en twee bouwlagen hoog wordt getypeerd door een portiek. De portiek wordt afgelijnd door natuurstenen hoekblokken en wordt gemarkeerd door een balusterleuning, Ionische zuilen, halfzuilen en een toegangstrap van zes treden van blauwe hardsteen.

De portiek sluit aan bij een vooruitspringend geveldeel van drie traveeën breed. Op de verdieping bevindt zich een terras met natuurstenen balustrade en vermoedelijk later toegevoegde vaasornamenten. De gevel is opengewerkt met segmentboogvormige muuropeningen in een natuurstenen geprofileerde omlijsting met oren, neuten, uitgewerkte sluitsteen en paneelwerk op de borstwering. Behouden schrijnwerk getypeerd door grote roede verdelingen en een bovenlicht met mok. Behouden rolluiken, volgens een gietijzeren plaatje vervaardigd door de firma "J. Windels – Dussellier" uit Izegem. De oostgevel wordt verticaal geleed door de natuurstenen geblokte hoekkettingen. De plint van blauwe hardsteen, opgebouwd uit gebouchardeerde blokken, is opengewerkt met rechthoekige keldervensters die voorzien zijn van sierlijk traliewerk.

De zuidgevel, kant Dorpsplein, wordt afgelijnd door natuurstenen geblokte hoekkettingen. De gevel is sterk symmetrisch opgebouwd en wordt gekenmerkt door de centrale driezijdige erkeruitbouw van twee bouwlagen hoog, uitlopend in twee slanke schoorstenen die het dakvenster, voorzien van klauwstukken, flankeren. De tweede bouwlaag is voorzien van een balkon met balusterleuning en afgeronde hoeken rustend op voluutvormige consoles. De gevel is opengewerkt met segmentboogvormige muuropeningen in een natuurstenen geprofileerde omlijsting met oren, neuten, uitgewerkte sluitsteen en paneelwerk op de borstwering. Behouden schrijnwerk getypeerd door grote roede verdelingen en een bovenlicht met mok.

In de linkertravee geeft een bordes via een draaiende trap van vijf treden uit op de tuin. Het bordes is voorzien van een balusterleuning. De blauwe hardstenen plint, opgebouwd uit gebouchardeerde blokken, is opengewerkt met rechthoekige keldervensters die voorzien zijn van sierlijk traliewerk.

De westgevel, kant A. Dassonvillelaan, is een lijstgevel van drie traveeën breed en twee bouwlagen hoog. De gevel, afgelijnd door natuurstenen geblokte hoekkettingen, is opengewerkt met segmentboogvormige vensteropeningen in een natuurstenen geprofileerde omlijsting met oren, neuten, uitgewerkte sluitsteen en paneelwerk op de borstwering. Behouden schrijnwerk op de verhoogde begane grond, getypeerd door grote roede verdelingen en een bovenlicht met mok. Behouden rolluiken en gietijzeren leuning. Op de verdieping schrijnwerk in kunststof. De blauwe hardstenen plint, opgebouwd uit gebouchardeerde blokken, is opengewerkt met rechthoekige kelderopeningen die voorzien zijn van sierlijk traliewerk.

De noordgevel, kant Vijverzicht en de vroegere fabrieksgebouwen, wordt belijnd door natuurstenen geblokte hoekkettingen.

Deze gevel is voorzien van een centrale uitbouw van twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een plat dak. Dit volume is op de begane grond voorzien van twee

segmentboogvormige deuropeningen met bewaard schrijnwerk. Op de verdieping heeft dit volume een rechthoekige vensteropening in een natuurstenen geprofileerde omlijsting. Een kleine portiek op de verhoogde begane grond, links van de uitbouw, gaf rechtstreeks toegang tot het bureau van de boekhouder.

Dit rechthoekige portiek is geplaatst onder een I-profiel dat kan afgesloten worden door middel van een rolluik geplaatst in een houten kader. Het rolluik bewaart nog het oorspronkelijke bedieningsmechanisme. De portiek heeft een bevoering in gepatroneerde ceramiektegels en is toegankelijk via een trap bestaande uit vijf traptreden van blauwe hardsteen. In de rechtertravee bevindt zich de toegang tot de keuken en de trap naar de kelder. De deur is segmentboogvormig en is voorzien van een natuurstenen geprofileerde omlijsting. De oorspronkelijke trap is vervangen door een nieuwe trap. Hier bevindt zich ook de toegangstrap van blauwe hardsteen tot de kelder. De toegang is een dubbele segmentboogdeur met behouden schrijnwerk.

1.3.2.2. Beschrijving interieur

Kenmerkende plattegrond met centrale inkomhal. Rondom de inkomhal bevinden zich verschillende ruimtes. Aan de noordzijde bevinden zich de vroegere burelen zoals het bureau van de directeur en het bureau van de boekhouder. Aan de zuidzijde van de inkomhal een enfilade van salons. Op het einde van de inkomhal een open traphal, waarrond de toegangen tot de verschillende kamers.

Inkomhal

De sterk symmetrisch opgebouwde inkomhal is voorzien van korfboogdeuren en korfboogvormige blindnissen. De vloer bestaat uit een keramische tegel met mozaïekmotieven en een gekleurde afboording met geometrisch patroon. De wanden zijn voorzien van stucwerk met imitatievoegwerk aanzettend op een rood marmeren plint. De wanden zijn opengewerkt met korfboogvormige deuropeningen en blindnissen met een geprofileerde omlijsting. De deuren hebben bewaard schrijnwerk bestaande uit twee beglaasde vleugeldeuren en een vast bovenlicht voorzien van een mok. De deuren zijn aan de kant van de inkomhal voorzien van een houtimitatiebeschildering. Alle deuren hebben behouden hang- en sluitwerk van messing met onder meer rocaillemotieven op de klink en het sleutelplaatje. Gietijzeren radiatoren met een eenvoudige zweepslogornamentiek. Het bepleisterde plafond is voorzien van een tandlijst, klossen en een centraal rozet.

De aanpalende vertrekken zijn toegankelijk via dubbele beglaasde deuren met tweeledig korfbogig bovenlicht. De twee deuren op het einde van de inkomhal leiden naar een smalle doorgang van de keuken naar het salon. Deze doorgang is voorzien van een ingemaakte kast met lavabo. De kast is tweeledig opgebouwd en bestaat enerzijds uit een wandmeubel met lavabo en anderzijds een kast. Beiden zijn bovenaan voorzien van kleine roedeverdelingen en figuurglas. Behouden vloertegels en bepleisterd plafond met eenvoudig lijstwerk.

Op het einde van de inkomhal is er een open traphal. Op de verdieping bevinden zich de verspillende kamers. De open traphal wordt benadrukt door het lijstwerk dat onder meer opgebouwd is uit vierkante en rechthoekige vlakken met een geprofileerde omlijsting. De traphal is voorzien van een houten eenvoudige balustrade.

Traphal

De wanden van de traphal zijn voorzien van stucwerk met imitatievoegwerk. De neo-renaissancetrap bevindt zich op het einde van de inkomhal aan de rechterzijde. De houten steektrap is voorzien van een rood marmeren aanzettrede en een overloop met toegang tot de vroegere badkamer. De voluutvormige geornamenteerde trappaal is gedecoreerd met bloemmotieven en acanthusbladeren. De ruimte onder de trap, toegang tot de kelder, is voorzien van een verticale roedeverdeling met figuurglas of gewalst glas als invulling.

Tegenover de keldertoeegang bevindt zich de sanitaire ruimte. Deze bestaat uit twee afzonderlijke recentere toiletten met een behouden cementtegelvloer en deuren met behouden schrijnwerk.

Voormalige bureaus van de directeur en de boekhouder

Aan de noordzijde van de hal geeft een dubbele deur toegang tot het vroegere bureau van de directeur. Deze kamer is voorzien van een visgraatparket. Een houten lambrisering met tweeledige opbouw bestaat uit een boord met acanthusbladeren en het paneel eronder met imitatievlechtwerk. Behouden gordijnkasten met vergulde ornamentiek bestaande uit blad- en loofwerk en een opengewerkte eierlijst. Vernieuwd plafond, afgeboord met eenvoudig lijstwerk. Marmereen volutenschouw.

Dit bureau heeft een rechtstreekse toegang tot het bureau van de boekhouder. Dit bureau is eenvoudiger aangekleed en is onder meer voorzien van een rood gemarmerde cementtegelvloer.

Enfilade van salons

Aan de zuidzijde van de inkomhal een enfilade oorspronkelijk bestaande uit drie ruimtes, nu twee ruimtes. Eén scheidingsmuur met schouwen werd verwijderd in de jaren 1980, de andere scheiding wordt gemaakt door een brede beglaasde deur in opendraaiende panelen. De meest westelijke ruimte werd initieel als familiale eetkamer gebruikt. De diverse ruimtes zijn voorzien van een verschillende plafond- en wandafwerking.

Salon 1

Het voormalige salon is voorzien van een cassetteplafond met centraal een meer uitgewerkt vlak voorzien van een rozet en in de hoeken bloem- en bladmotieven. Het cassetteplafond wordt afgeboord door een tandlijst en consolestenen voorzien van acanthusbladeren. De hoeken van de centrale cassette zijn telkens voorzien van een rozet en acanthusbladeren.

De kamerwanden zijn geleed door paneelwerk met afgeronde hoeken en eveneens voorzien van bloem- en bladmotieven. Het oorspronkelijke behangpapier bestaat uit een blauwe achtergrond met witte bloemenvazen en -slingers. De deuren met korfboogvormig bovenlicht zijn in de zwikken voorzien van bloemmotieven. Boven de deur een paneel met afgeronde hoeken met in de hoeken uitsparingen voorzien van bloemmotieven. Behouden gordijnkasten met een gelijkaardige ornamentiek als de wanden.

Salon 2

Dit salon is aangekleed met stijlelementen die ontleend zijn aan de empire. Het plafond van de eetkamer is voorzien van ovaal lijstwerk met centraal rozet en in de hoeken getooid met pijlenbundels met laurierkrans en loofwerk. Deze ruimte bewaart een houten parket gelegd volgens visgraatmotief.

Salon 3

Het salon is voorzien van ingekaste rondboogopening, een witmarmereen schouw met op de boezem een spiegel waarboven een rond schilderij, en een schouwmantel met koperen haardscherm. Het oorspronkelijke behangpapier (blauwe achtergrond met witte bloemenvazen en -slingers) in kaders uitgespaard in de gestucte wanden is ook hier nog aanwezig.

De keuken

De keuken heeft een cementtegelvloer met floraal motief. De muren zijn bezet met witte faiencetegels, met plint en schouwmantel in machinale tegels geïnspireerd op Delftse

tegeltjes. De ingemaakte kastenwand bestaat uit drie kasten met beglaasde paneeldeuren getypeerd door kleine roedeverdelingen voorzien van gewalst glas. Via een lange en smalle doorgang staat de keuken in verbinding met de salons ten zuiden van de inkomhal. Deze doorgang is voorzien van een wandmeubel bestaande uit een ingemaakt wasbekken en kasten.

De keuken is ook toegankelijk via een diensttrap. De paneel deur is voorzien van kleine roedeverdelingen met gewalst glas.

De verdieping

Op de verdieping situeren zich de kamers rond de opengewerkte traphal. De traphal is voorzien van een eenvoudige houten balustrade, een bepleisterd plafond met centraal rosace en een geprofileerde lijst met eierlijst.

Op de overloop bevindt zich de vroegere badkamer. Deze is toegankelijk via een paneel deur met behouden hang- en sluitwerk en met een bovenlicht voorzien van gewalst glas. De voormalige badkamer is voorzien van witte faiencetegels, bovenaan een blauwe geprofileerde afboording. Behouden cementtegelvloer met geometrische motieven die samen een bloemmotief vormen.

De kamers op de verdieping zijn voorzien van een eenvoudiger aankleding bestaande uit een parketvloer, een marmeren schouw en eenvoudig lijstwerk.

De kelder

Het huis is volledig onderkelderd. De kelder is toegankelijk via een rechte steektrap onder de trap afgesloten met een deur voorzien van kleine roeden met gewalst glas. Het plafond is vlak afgewerkt. De kelder is opgedeeld in verschillende ruimtes telkens afgesloten met paneeldeuren met verticale roedeverdeling, gewalst glas en behouden hang- en sluitwerk. Aan de noordkant is er ook een toegang naar buiten. Deze tweeledig opgebouwde deur is een paneel deur met bovenlicht voorzien van gewalst glas.

1.3.3. Voormalige olieslagerij

Ten noorden van de woning staan enkele bewaarde topgevels van de verdwenen gebouwen van de olieslagerij. Deze gevels hebben een parement van rode baksteen in combinatie met witte en geelbakstenen banden en boogfriezen. Deze gevels zijn de enige restanten van de vroegere olieslagerij, gelegen ten noorden van het huidige perceel, die in 1999 werd afgebroken.

1.3.4. Voormalig koetshuis

Naast de inrijpoort aan de zijde van het Dorpsplein bevindt zich het voormalig koetshuis uit 1870 dat nadien als garage is gebruikt. Het oorspronkelijk voorkomen is grotendeels behouden gebleven. Het koetshuis is drie traveeën breed en anderhalve bouwlaag hoog onder een stomp hellend dak. De gevel is opengewerkt met rondbogige vensteropeningen in dito verdiepte gevelnissen, waarboven in een tweede geleding ronde vensters in halfronde verdiepte gevelnissen. Gepleisterde en witgeschilderde gevels met voegwerkimitatie en afgeboord door een muizentand. Op de lisenen zijn schelpvormige vazen aangebracht. Oorspronkelijk korfbogige poortopening in de kopgevel verbreed en gewijzigd door inbreng van een I-profiel.

1.3.5. Beschrijving tuin

De ommuurde tuin bestaat uit drie tuindelen. Aan de zijde van de Izegemsestraat bezit de tuinmuur een sokkel in gebouchardeerde blokken van blauwe hardsteen. Het centraal gedeelte is voorzien van een smeedijzeren poort geflankeerd door gelijkaardig hekwerk aanzettend op de sokkel van gebouchardeerde blokken van blauwe hardsteen. De centrale

geledingen en de poort zijn voorzien van een ijzeren hekwerk, de pilasters en buitenste geledingen in baksteen. IJzeren toegangshek met monogrammen gevormd door de letters D en T, verwijzend naar het echtpaar Dassonville-Talpe. Aan de zijde van het Dorpsplein afgesloten door gietijzeren hekwerk met speerpunten, op bakstenen sokkel en tussen dito pijlers met een bekroning van blauwe hardsteen. Voor de pilasters liggen schampstenen van blauwe hardsteen. Aan de zijde van de Alfons Dassonvillelaan een tuinmuur geled door pilasters.

Zowel aan de zijde van het Dorpsplein (zuidelijk tuindeel) als aan de zijde van de Izegemsestraat (oostelijk tuindeel) is de woning bereikbaar via rondwegen langs een centraal grasperk. De rondwegen, plaatselijk afgeboord met bakstenen of betonnen borduren, zijn afgestrooid met rood grind (mijnsteen). Aan de oostzijde is het grasperk deels omhaagd en beboomd, aan de zuidzijde beboomd. De sierhagen bestaan uit aucuba (broodboom) en haagliguster, de randbeplanting uit een afwisseling van boerenjasmijn, sneeuwbes, aucuba (broodboom), spierstruik en hydrangea (hortensia) onder een scherm van gewone esdoorn, gewone plataan (stamomtrek 2m35), robinia (acacia), gewone esdoorn met bontgevekt blad (2m39) en vederesdoorn (2m18). Bij het voormalig koetshuis staat een opmerkelijke geënte treurbeuk (stamomtrek 2m39, entplaats op 1m50). Aan de westzijde ligt een tuindeel dat deels als siertuin en deels al nutstuin werd gebruikt. Hierbij, en tegen de noordelijke tuinmuur, sluiten een tuinpaviljoen en serre aan. In het westelijke siertuingedeelte lopen twee smalle tuinpaden, aan de buitenzijdes deels geflankeerd door zuil- of bolvormige, al dan niet geknipte heesters waaronder aucuba, taxus, bonte hulst (variëteit 'Aurea Marginata') en bonte haagliguster (variëteit 'Aureum'). Deze heesters worden afgewisseld met enkele sierbomen, waaronder magnolia (1m26), gewone esdoorn met bontgevekt blad (variëteit 'Leopoldii') (1m88), Noorse esdoorn met donker blad (variëteit 'Schwedleri') (1m45 en 1m66). Oorspronkelijk waren de paden aan de binnenzijde afgezet met rozenbogen en leifruit. Voorts staan in de tuin nog enkele grotere bomen met minder sierwaarde waaronder een zomereik (1m81) en een Hollandse linde (1m78). De tuinpaden, afgeboord met bakstenen of betonnen boordstenen, zijn eveneens bedekt met rood grind (mijnsteen). Op het schouderstuk van de westelijke siertuin is later een cirkelvormige vijver met eiland aangelegd. Deze kunstmatige vijver zonder erfgoedwaarde, bereikbaar via een thans vervallen tuinbrug, heeft betonnen oevers. Op het eiland, hoofdzakelijk beplant met sierkers, werd een eenvoudig schuilhok voor eenden gebouwd. In het westelijke nutstuingedeelte staan nog enkele kwijnende fruitbomen. De moestuinstraken, vroeger ook met koude bakken, zijn omgezet naar gazonstraken.

Verder staan in de tuin onder meer nog een oude pomp met dubbele gietijzeren mond op een basis van natuursteen en baksteen. Er staan verspreid over de tuin ook nog diverse beelden en lantaarnpalen. Deze werden door de huidige eigenaars als recuperatie uit andere locaties (onder meer domein Fatima in Heule) in de tuin geplaatst en worden hier verder zonder erfgoedwaarde beschouwd.

1.3.6. Tuinpaviljoen

Aan de noordelijke tuinmuur ligt een tuinpaviljoen vermoedelijk gebouwd in 1914. Het volume van rode baksteen onder een gemansardeerd tentdak is voorzien van een zinkbekleding. Onder de goot een getrapte baksteenfries. De dakschilden zijn telkens voorzien van een oeil-de-boeuf. De centrale oeil-de-boeuf is voorzien van een klok. Op de nok een windwijzer met torenhaan. De gevels zijn opengewerkt met rondbogige muuropeningen voorzien van bewaard houten schrijnwerk, onder meer centrale vleugel deur met waaivormig bovenlicht. Het tuinpaviljoen bewaart een vloer van zwarte natuursteen met kleine witte marmerblokjes.

Aan weerszijden van het tuinpaviljoen aangebouwde bergruimtes, later opgebouwd uit recuperatiemateriaal.

1.3.7. Serre

Aan de westzijde van het tuinpaviljoen staat een serre. Deze is volgens het kadaster gebouwd in 1914. De serre is opgebouwd uit glasplaten tussen houten roedes aanzettend op een bakstenen sokkel. Door stormschade is een deel van de serre in 2017 ingevallen.

1.4. Fysieke toestand van het onroerend goed

De fysieke toestand van het onroerend goed waarvoor dit beschermingsdossier wordt opgemaakt is vastgesteld tijdens een plaatsbezoek op 21 september 2018. De fysieke toestand is op dat moment fotografisch gedocumenteerd. Deze registratie is als bijlage bij het ministerieel besluit gevoegd en geeft een beeld van de toestand van het onroerend goed op het moment van de bescherming.

Behoudens verborgen gebreken, bevindt het gebouw zich in goede bouwfysische toestand. De serre bevindt zich in een minder goede staat.

2. EVALUEREND GEDEELTE

2.1. Evaluatie van de erfgoedwaarden

2.1.1. Historische waarde

De site Dassonville heeft een gaaf bewaard karakter en een hoge ensemblewaarde. De woning bewaart grotendeels haar indeling en aankleding uit de periode 1910-1914. In de tuin zijn waardevolle elementen bewaard die verwijzen naar de voormalige functie als olieslagerij met name de gevels van de voormalige fabrieksgebouwen die ten zuiden van de woning liggen en deel uit maken van de tuinmuur.

De directeurswoning met kasteelallures werd gebouwd in de periode 1910-1914 in opdracht van industrieel Alphons Dassonville op de plaats van de vroegere baljuwwoning van Lendeledede.

Het originele concept, de ruimteverdeling en de rijke interieurafwerking van de directeurswoning bleven tot op heden bewaard. De zeer hoge mate van authenticiteit maakt van dit herenhuis een uitzonderlijke en zeldzame getuige van de wooncultuur van de welvarende industrieel aan het begin van de 20ste eeuw. Bovendien is de woning Dassonville een belangrijke materiële getuige van het industriële verleden van de gemeente Lendeledede, waarin de familie Dassonville een belangrijke rol heeft gespeeld.

De directeurswoning is ingeplant op een ruim perceel in het dorpscentrum van Lendeledede. De driedelige ommuurde tuin heeft een typische structuur met twee toegangspartijen met centrale grasperken en rondwegen en een derde deel met een siertuin en nutstuin met aansluitend tuinpaviljoen en serre. De site is toegankelijk via een hekken voorzien van monogrammen verwijzend naar de familie Dassonville. De aanleg van de tuin dateert van circa 1922. Kenmerkend hierbij is de padenstructuur met wegen en paden afgestrooid met rood grind en het beplantingsassortiment met opvallend veel bontgekleurde soorten.

2.1.2. Architecturale waarde

De directeurswoning Dassonville is een representatief en gaaf bewaard voorbeeld van een imposante vrijstaande woning met ruime tuin, centraal gelegen in de dorpskern van de gemeente Lendeledede. De voormalige directeurswoning gebouwd in de periode 1910-1914 is een uitzonderlijk gaaf bewaard voorbeeld van een voor die periode zeer typerende eclectische bouwstijl met neoclassicistische en neo-rococo invloeden. De gevels met een roodbakstenen parement in combinatie met natuursteen hebben een kenmerkende horizontaal geleding dankzij de natuurstenen plint, de waterlijsten en de kroonlijst op

klossen. De muuropeningen zijn gevat in een typerende geprofileerde omlijsting met uitgewerkte stuitsteen, oren, neuten en paneelwerk op de borstwering.

De directeurswoning Dassonville is illustratief voor de wooncultuur van de welgestelde burgerij. Zoals typerend voor deze periode ging er veel aandacht naar de uitwerking van de voorgevel, die de identiteit van de bewoner diende te weerspiegelen. Deze aandacht voor de geveluitwerking resulteerde vanaf de tweede helft van de 19de eeuw in een zeer eclectische toepassing van de vormentaal van verschillende architectuurstromingen. Diverse soorten natuursteen werden gecombineerd met gevelbepleisteringen, imitatie-natuursteenbeschilderingen (simili) en baksteenmetselwerk. Blauwe hardsteen, afkomstig uit Belgische steengroeves, was veruit de populairste natuursteensoort tijdens deze periode. Natuursteen werd aangewend voor architecturale accenten, zoals de plint, lekdrempels, balkons en omlijstingen, en was al dan niet voorzien van een gebeeldhouwde decoratie. Aan de uitwerking van het houten schrijnwerk en de kroonlijst werd eveneens veel aandacht besteed. Het ijzeren smeedwerk van deurvensters, dievenijzers, balustrades, borstweringen en gevelbekroningen vormde vaak een belangrijk architecturaal accent. De directeurswoning Dassonville is in dit opzicht bijzonder herkenbaar en representatief. De aandacht voor de uitwerking van de gevels weerspiegelt de identiteit van de bewoner.

De directeurswoning Dassonville bewaart de oorspronkelijke aankleding en planindeling kenmerkend voor het eclecticisme. Op de gelijkvloerse verdieping bevinden zich de representatieve vertrekken, die zijn aangekleed met rijke stucplafonds, lambriseringen, marmeren schouwen en parketvloeren. De eclectische vormentaal van het interieur, met hoofzakelijk verwijzingen naar het neoclassicisme en de neo-rococostijl, is typerend voor deze periode en bouwstijl. De hoogwaardige interieurafwerking van de representatieve ruimtes vertolkt de status van de bouwheer. De private vertrekken en dienstruimtes hebben een meer bescheiden maar verzorgde afwerking. Zo bewaart onder meer de keuken nog de oorspronkelijke cementtegelvloer, de wanden met de zogenaamde "Delftse tegels" en de ingemaakte kasten.

Ook de functie als directeurswoning is duidelijk afleesbaar in deze woning. Het bureau van de directeur en de boekhouder bevinden zich aan de noordzijde van de woning. Deze waren toegankelijk via een aparte ingang en stonden op die manier in verbinding met de achtergelegen fabrieksgebouwen.

Rondom de centrale inkom situeren zich verschillende salons, telkens voorzien van een eigen aankleding in neoclassicistische stijl. Op de begane grond bevinden zich de representatieve vertrekken, die gegroepeerd zijn rondom de sterk symmetrisch opgebouwde inkomhal. Aan de zuidzijde van de inkomhal een enfilade oorspronkelijk bestaande uit drie ruimtes, nu twee ruimtes. Elk salon bewaart onder meer een verzorgde plafond- en wandafwerking kenmerkend voor het neoclassicisme. Daarnaast zijn ook het deurschrijnwerk, de houten parket en de marmeren schouwen aanwezig. De oorspronkelijke aankleding bestaat uit een cementtegelvloer met floraal motief, wanden zijn bezet met witte faiencetegels in combinatie met "Delftse tegels" voor de plint en de schouwmantel, ingemaakte kasten. Via een smalle doorgang voorzien van een lavabomeubel en ingemaakte kasten staat de keuken in verbinding met de salons.

De woning is ingeplant op een ruim ommuurd perceel dat aan de Izegemsestraat en het Dorpsplein is voorzien van een sierlijk hekwerk met onder meer de monogrammen van de familie Dassonville. De tuin met behouden aanleg is voorzien van een tuinpaviljoen met aangebouwde serre van 1914.

Het tuinpaviljoen van rode baksteen onder gemansardeerd tentdak met zinkbekleding en torenhaan als windwijzer heeft onder de goot een getrapte baksteenfries. De dakschilden zijn telkens voorzien van een oeil-de-boeuf, centraal is de oeil-de-boeuf voorzien van een klok. Vloer van zwarte natuursteen met kleine witte marmerblokjes. Rondbogige muuropeningen met bewaard houten schrijnwerk, o.m. centrale vleugel deur met waaivormig bovenlicht.

Ten noorden van de woning staan enkele bewaarde topgevels van de verdwenen gebouwen van de olieslagerij. Deze gevels gebouwd in functionele architectuur, hebben een parement van rode baksteen in combinatie met witte en geelbakstenen banden en boogfriezen. Deze gevels zijn de enige restanten van de vroegere olieslagerij, gelegen ten noorden van het huidige perceel, die in 1999 werd afgebroken.

Het koetshuis van 1870, het oudste gebouw op de site, is voorzien van bepleisterde gevels geritmeerd door rondbogige vensteropeningen in gelijkaardige verdiepte vensternissen. De vensteropeningen zijn voorzien van verzorgd schrijnwerk typerend voor de bouwperiode.

2.2. Motivering van het type bescherming

De voormalige directeurswoning Dassonville met tuin wordt beschermd als monument. Het Onroerenderfgoeddecreet definieert een monument als volgt: "een onroerend goed, werk van de mens of van de natuur of van beide samen, met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken, inzonderheid de bijhorende uitrusting en de decoratieve elementen van algemeen belang wegens de erfgoedwaarde(n)."

Het voorliggend beschermingsvoorstel omvat een bescherming als monument omwille van de hoge gaafheid en ensemblewaarde van zowel het exterieur als het interieur. De woning bewaart grotendeels haar indeling en aankleding uit de periode 1910-1914. In de tuin zijn waardevolle elementen bewaard die verwijzen naar de voormalige functie als olieslagerij met name de gevels van de voormalige fabrieksgebouwen die ten zuiden van de woning liggen en deel uit maken van de tuinmuur.

In de tuin worden het tuinpaviljoen, de aanpalende serre en het voormalige koetshuis mee beschermd.

2.3. Motivering van de afbakening van de bescherming

De afbakening van het beschermd onroerend goed is opgenomen op het plan dat als bijlage bij het ministerieel besluit is gevoegd. Alle kadastrale percelen gevat door de bescherming zijn opgenomen in artikel 1 van het ministerieel besluit.

Het voorliggende beschermingsvoorstel omvat:

Directeurswoning Dassonville, met inbegrip van alle aanbouwen, de driedelige ommuurde tuin met de voorgevels van de voormalige gebouwen van de olieslagerij Dassonville, thans geïntegreerd in de tuinmuur, gelegen Lendeledede, 1ste afdeling, sectie B, perceelnummer 9N en 30E, met adres Izegemsestraat nummer 3, Lendeledede.

De afbakening omvat de voormalige directeurswoning, het voormalig koetshuis, het ommuurde tuinperceel met tuinpaviljoen en de serre.

2.4. Juridische toestand

2.4.1. Onroerend Erfgoed:

Op het omgevingsplan in bijlage bij dit dossier zijn de beschermingen opgenomen die in de buurt liggen van het onroerend goed waar dit dossier over gaat.

Het onroerend goed is opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed (Fabriekswoning van de olieslagerij Dassonville, ID erfgoedobject: 91545).

2.4.2. Ruimtelijke Ordening:

Volgens het gewestplan gelegen in woongebied.

3. BEHEERSVISIE

3.1. Beheersdoelstellingen voor het beschermd onroerend goed

In het beschermingsbesluit zijn beheersdoelstellingen opgenomen. Je vindt die terug onder artikel 3 van het ministerieel besluit. De beheersdoelstellingen moeten de zakelijkrechthouders (eigenaars, erfpachthouders, opstalhouders en leasinggevers) en gebruikers op weg helpen om de erfgoedwaarden maximaal in stand te houden of te verbeteren. Ze hebben de optimale verwezenlijking van de erfgoedwaarden voor ogen.

Ze geven richting aan of vormen een kader voor toekomstig beheer van het beschermd onroerend goed. Zakelijkrechthouders en gebruikers dienen rekening te houden met deze beheersdoelstellingen als ze werken wensen uit te voeren aan het beschermd goed. Ook de overheid houdt met deze doelstellingen rekening als ze over deze werken advies moet geven of als ze toelating moet geven voor die werken.

De beheersdoelstellingen spelen in op de erfgoedwaarden, erfgoedelementen en erfgoedkenmerken opgenomen in artikel 2 van het ministerieel besluit.

3.2. Bijzondere voorschriften voor het beschermd onroerend goed

Voor elk beschermd onroerend goed geldt het actief en passief behoudsbeginsel. Dit betekent dat de zakelijkrechthouders en gebruikers het beschermd goed in goede staat moeten houden door de nodige instandhoudings-, beveiligings-, beheers-, herstellings- en onderhoudswerken uit te voeren en dat het verboden is om een beschermd onroerend goed te ontsieren, te beschadigen, te vernielen of de erfgoedwaarden er van aan te tasten. Het betekent ook dat een zakelijkrechthouder en gebruiker verplicht is het beschermd onroerend goed als een goed huisvader te beheren en het dus niet te verwaarlozen. Alle voorschriften voor de instandhouding en het onderhoud van het beschermd onroerend goed die van toepassing zijn op het beschermd goed zijn opgenomen in artikel 4 van het beschermingsbesluit.

In het Onroerend erfgoeddecreet en Onroerend erfgoedbesluit zijn een aantal algemene voorschriften voor de instandhouding en het onderhoud van beschermd onroerend erfgoed opgenomen. Dat zijn deze:

- het goed als een goede huisvader beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- de toestand van het goed regelmatig controleren;
- regulier onderhoud uitoefenen;
- onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen nemen in geval van nood.

Om de erfgoedwaarden van het onroerend goed dat met dit besluit wordt beschermd in stand te houden legt het besluit een aantal bijkomende bijzondere voorschriften op. Deze zijn opgenomen in artikel 4 van het besluit.

Deze bepalingen zijn op maat van de bescherming. Hieronder lichten we een aantal van deze bijzondere voorschriften toe zodat duidelijk is wat er mee wordt bedoeld of waarom deze worden opgelegd.

3.3. Toelatingsplichtige handelingen voor het beschermd onroerend goed

Voor sommige werken aan het beschermd onroerend goed moet een toelating worden gevraagd. Sommige werken kunnen namelijk een negatief effect hebben op de erfgoedwaarden. Voor alle werken die stedenbouwkundig vergunningsplichtig zijn, of waarvoor een omgevingsvergunning, milieuvergunning of natuurvergunning nodig is, vraagt de vergunningverlenende overheid advies aan het agentschap Onroerend Erfgoed van de Vlaamse overheid.

Voor een aantal werken die niet vergunningsplichtig zijn, moeten de zakelijkrechthouders en gebruikers, voorafgaand aan de uitvoering van de werken, toelating vragen aan het agentschap Onroerend Erfgoed of aan de erkende onroerenderfgoedgemeente. Een overzicht van alle erkende onroerenderfgoedgemeenten is te vinden op www.onroerenderfgoed.be.

De werken waarvoor u toelating moet vragen zijn opgesomd in artikel 5 van het beschermingsbesluit.

4. BRONNEN

4.1. Onuitgegeven bronnen

KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1839/1.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1853/17.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1864/17.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1866/6.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1871/1.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1873/2.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1881/23.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1894/1.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1895/3.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1899/5.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1902/4.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1907/3.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1912/4.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1914/3.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1922/4.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1924/1.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1938/9.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1943/10.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1954/6.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1955/4.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1976/15.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1977/1.
KADASTERARCHIEF WEST-VLAANDEREN, 207: Mutatieschetsen, Lendeledede, 1978/3.

4.2. Uitgegeven bronnen

DELAERE J., VANDEWALLE R. 2002: Het dorpsplein en zijn bewoners, *Lethae* 15, 3-26.

DELAERE J. 2000: *Geschiedenis van Lendeledede tot 2000*, Kortrijk, 471-473.

DELAERE J. 1998: Het kasteel Dassonville in Lendeledede, *Brochure Monumenten en Landschappen in Zuid-West-Vlaanderen*, 27-28.

SANTY P. & DEVOOGHT K. 2008: *Inventaris van het bouwkundig erfgoed, Provincie West-Vlaanderen, Gemeente Lendeledede*, Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen WVL41, (onuitgegeven werkdocumenten).

VANDEWALLE R. 1973: *Lendeledede in oude prentkaarten*, Zaltbommel.

5. BIJLAGEN BIJ HET INHOUDELIJK DOSSIER

5.1. Omgevingsplan

5.2. Fotobijlage

De fotoregistratie van de fysieke toestand, gevoegd als bijlage bij het ministerieel besluit, bevat alle relevante foto's voor dit dossier. Er is geen afzonderlijke fotobijlage bij het dossier gevoegd.

5.3. Documentatie

De documentatie bij het inhoudelijk beschermingsdossier bevat bijkomend materiaal zoals kaarten, postkaarten, archieffoto's, bouwplannen, kadastermutaties, hoogtemodellen, e.d. dat het dossier verder onderbouwt of illustreert.